Р Е Ш Е Н И Е
№ 41921

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 79 състав,** в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2582** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по депозирана жалба на търговско дружество „БАЛ-ДИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4 представлявано от И. Г. – управител, чрез адв. Г. Н. – БАК, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022г. издаден от М. А. К. - началник на сектор, възложил ревизията и М. В. И. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., потвърден с Решение № 73 от 16.01.2023г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 481 477.62 лв. и лихви за забава в размер на 72 927.05 лв. за данъчен период м. март 2021г.

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт, издаден в противоречие с разпоредбите на ДОПК и ЗДДС, практиката на Съда на Европейския съюз. Твърди се, че процесните доставки са тристранни по смисъла на ЗДДС. Оспорват се констатациите на ревизиращите органи, че стоките се превозват с един превоз, като се твърди, че се превозват с два отделни превоза и е неприложима нормата на чл. 65а от ЗДДС. На следващо място е посочено, че жалбоподателя е ангажирал доказателства за реалния транспорт на стоките от Кралство Д. до Р. Германия като са представени международни товарителници и разпечатки от

GPS системите на автомобилите към всяко едно от приложенията от № 1 до № 12, вкл. и към всяко от приложенията са били представени писмени потвърждения между всеки от участниците в сделките. На следващо място се сочи наличие на три последователни доставки, но с два транспорта: първата доставка от „SALLING GROUP A/S“ към „БАЛ-ДИС“ ЕООД; втората от „БАЛ-ДИС“ ЕООД към „CENTRO COMERCIAL“ с VIN № ESB65323180 и третата - доставка от „CENTRO COMERCIAL“ с VIN № ESB65323180 към „DAGAARD GROUP AS“ с № VIN DE269016922, както и че в два случая, втората доставка е от „БАЛ-ДИС“ЕООД към „Н. ЛДА“ с VIN PT511144547, П. и последваща третата - от „Н. ЛДА“ към „Е.“ транспорти, Италия. От жалбоподателя е изложено и становище, че „БАЛ-ДИС“ ЕООД е междинен доставчик, който няма регистрация по ЗДДС в държавата-членка, където е крайния получател - Р. Германия и Р. Италия. В жалбата се твърди и, че транспортът е бил организиран и заплащан от жалбоподателя, а не от неговия клиент – „CENTRO COMERCIAL“ и „БАЛ-ДИС“ ЕООД е упражнявал фактическата власт върху стоката и се е разпореждал с нея, тъй като след като стоката е била получена от продавача „SALLING GROUP AS“ тя е била преетикирана, пренареждана и претоварена и жалбоподателя е поел за свои, рисковете от погиването на стоката, подкрепящ го с наличието и на рекламации за повредена стока в международни товарителници. Жалбоподателя изразява и несъгласие с констатациите на органите по приходите и по отношение на липсата на доказателства - вътреобщностното придобиване на стоките да е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, като посочва, че е представен формуляр от 20.04.2021г. от данъчна служба Ф. за данъчен период м. 03.2021г., в който са удостоверени ВОД на клиенти с идентификационен номер по ЗДДС, както и придобиванията в рамките на Общността. Моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт. Претендира присъждане на направените разноски по делото.
В съдебно заседание - жалбоподателя „БАЛ-ДИС“ ЕООД, редовно уведомен, представлява се от адв. Н. с приложено пълномощно по делото. Моли съда да уважи жалбата и да отмени РА. Претендира се присъждане на разноски на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.
Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно призован, се представлява от юрк. Б.. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна, а ревизионният акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.
По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионният акт в обжалваната част.
Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221121002698-020-001 от 10.05.2021г. на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено извършване на ревизия на търговско дружество „БАЛ-ДИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задължения за данък върху добавена стойност по ЗДДС за периода месец март 2021г. Заповедта е издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., в качеството му на заместник на М. А. К., съгласно Заповед № РД-8422-288 от 07.02.2021г. М. К. и Р. Я. са определи за компетентни органи за възлагане на ревизия, въз основа на Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г. издадена от директора на ТД на НАП С.. Със заповедта е определен и ревизиращият екип в състав М. В. И. - главен инспектор по

приходите, ръководител на ревизията, И. Д. К. - старши инспектор по приходите и Н. Х. П. – инспектор по приходите. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на жалбоподателя по електронен път на осн. чл. 30, ал. 6 във вр. с чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 12.05.2021г., като за срок на ревизията е определен три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР.
Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221121002698-020-002 от 09.08.2021г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 12.10.2021г. по отношение на същият период и вид задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 09.08.2021г.
Поради открита административна процедура за обмен на информация за установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения между компетентните органи на Република България и Кралство Д. ревизионното производство е спряно със Заповед № Р-22221121002698-023-001 от 06.10.2021г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Заповедта е връчена по електронен път на 06.10.2021 г. Производство е възобновено със Заповед № Р-22221121002698-143-001 от 25.01.2022г. със срок на ревизията до 31.01.2022г., връчена по електронен път на жалбоподателя на същата дата. Заповеди за спиране и възобновяване на производството са издадени от М. К..
За резултатите от ревизията с съставен Ревизионен доклад (РД) с № Р-22221121002698-092-001 от 14.02.2022г. връчен по електронен път на 14.02.2022г.
Жалбоподателя е упражнил правото си и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подал писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД. С възражението са представени нови доказателства – справка с предмета на спорните фактури, ППС, както и фактури с № [ЕГН] от 03.03.2021г., № [ЕГН] от 03.03.2021г., № 61195334417 от 26.03.2021г. и № [ЕГН] от 23.03.2021г. издадени от дружеството „SALLING GROUP AS“, вкл. и придружаващите доставките документи - потвърждения за взимане и за изпращаме на стоката, извлечения от система за проследимост на влекачи за маршрутите на ППС, фактури за продажбата на стоките, издадени от жалбоподателя, документи удостоверяващи приемането на стоките от „DANGAARD GROUP AS“, декларация без превод с твърдение за декларирането на данъка в Германия от страна на дружеството „DANGAARD GROUP AS“, фактури за извършен транспорт и международни товарителници, потвърждения за получаване на стоките от клиенти на жалбоподателя.
Поради наличието на новопредставените доказателства от ревизиращите органи е открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Кралство Испания и ревизионното производство отново е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК със Заповед № Р-22221121002698-023-002 от 27.04.2022г. Възобновено е със Заповед №Р-22221121002698-143-002 от 09.08.2022г., връчена на жалбоподателя на 09.08.2022г.
В хода на ревизионното производство за обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „БАЛ-ДИС“ ЕООД са били връчени два броя Искане за представяне на документи й писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация, като в отговор от дружеството са били представени документи и писмени обяснения и същите са подробно описани в РД.
На основание чл. 45 от ДОПК от ревизиращите органи са били извършели насрещни проверки на дружества „ГРИЙН-УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТРАНСПОРТ ИНТЕРНАЦИОНАЛ ГРУП“ ЕООД с ЕИК 20296390, „ПЛАЖ-94“ ЕООД с[ЕИК], „НЕЙЧЕВИ ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РГР ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] й „МАРАНАТА ЛОДЖЙСТИК“ ООД с ЕИК[ЕИК] резултатите от тях са подробно описани в РД.

В хода на ревизията органите по приходите са констатирали, че „БАЛ-ДИС“ ЕООД през ревизирания данъчен период е декларирал ВОП от дружеството „SALLING GROUP A/S“ Кралство Д. с идентификационен номер DK35954716 на обща стойност 2 407 388.12 лв. с предмет на доставки – телевизори, различни по вид и марка. Същите стоки впоследствие били продадени от дружеството жалбоподател на чуждестранни контрагенти от Кралство Д. („NORDFYNS AUTOGENBURG“ с № DK 14714804 и „TREOMC APS“ с № DK41554355) и от Кралство Испания („CENTRO COMERCIAL ESPECTALIZADO INDUSTRIA TELECOMUN“ с № ESB65323180) и контрагент от Република П. („NORTHRIDGE LDA“ с № PT511144547), за което от лицето са били и декларирани ВОД на обща стойност 2 655 434.31 лв. Във връзка с декларираните ВОП от „БАЛ-ДИС“ ЕООД на основание чл. 84 от ЗДДС е бил начислен през м. 03.2021г. ДДС в размер на 481 477.62 лв. с протоколи по чл. 117 от ЗДДС (ДДС е бил изчислен върху данъчна основа в размер на 2 407 388.12 лв.) Протоколите са били отразени както в дневника за продажби на лицето, така и в дневника му за покупки за периода.

От представените от жалбоподателя копия на фактурите, издадени от дружеството „SALLING GROUP A/S“, протоколи, заявки, извършени плащания към доставчика и международни товарителници (ЧМР) органите на НАП констатирали, че транспортът на стоките във връзка с ВОП е извършен от „ГРИЙН УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Товарен пункт в товарителниците е бил посочен адреса - „BRABRAND, DANMARK“, а за разтоварен адрес - [населено място], [улица]. При извършената проверка служителите на агенцията за приходите установили, този адрес в страната не съвпада с адреса на управление на „БАЛ-ДИС“ ЕООД, както и че няма никакви доказателства ангажирани от страна на жалбоподателя с наемането или притежаването на същия. Този адрес отговарял на логистично дружество „МАРАНАТА ЛОДЖИСТЙК“ ООД, но при извършената му насрещна проверка ЮЛ е декларирало, че не е извършвало никакви услуги към „БАЛ-ДИС“ ЕООД, както и не е получавало цитираните в товарителниците стоки, вкл. и не е имал търговски взаимоотношения със „SALLING GROUP A/S“ и дружеството „ГРИЙН УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД.

От ревизиращите органи е била изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Кралство Д., като в отговор на същата се съдържала информация, че „SALLING GROUP A/S“ е декларирало ВОД към „БАЛ-ДИС“ ЕООД на стойност 1 230 878.00 евро (2 407 388.12 лв.), както и че това дружество има капацитета да достави фактурираните стоки на ревизираното дружество. На следващо място е било установено, че транспортът на стоките е организиран и заплатен от „БАЛ-ДИС“ ЕООД и същите са съхранявани до тяхното предаване на жалбоподателя на адрес „ROSBJERGVEJ 35, AARSLEV DK-8220 BRABRAND“, Кралство Д..

От извършената насрещна проверка на „ГРИЙН УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД - превозвач в товарителниците за ВОП, органите по приходите установили, че съгласно представени писмени обяснения транспортни услуги, фактурирани на „БАЛ-ДИС“ ЕООД са извършени с товарни автомобили марка „М.“, модел „АКТРОС“ с Рег. [рег.номер на МПС] и автомобил марка „Д.“, модел „ХФ 530 ФТ“ с Рег. [рег.номер на МПС] , а лицата осъществили превоза са Д. К. Д. и Л. Я. К., но не били ангажирани доказателства за командироването на шофьорите в друга държава членка.

При извършена проверка на ревизиращите органи в информационните масиви на НАП в модул „Пътни такси и разрешителен режим“ на Агенция „Митници“ е било констатирано, че няма данни горепосочените ППС да са преминавали през ГКПП на България за периода от 01.02.2021г. до 30.04.2021г., а от запитване до АПИ отново е било констатирано, че за същите ППС няма данни да са се движили на територията на страната през периода от 01.02.2021г. до 30.04.2021г.

С оглед на така установеното ревизиращите органи приели, че стоките, закупени от „SALLING GROUP A/S“, Кралство Д. не са пристигнали на територията на страната и са доставени директно до територията на други държави членки. Прието било, че съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, независимо от общото правило на ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиваме е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон й е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. Наведени са били и доводи, че придобиването на стоки, осъществено под идентификационния номер, издаден в страната, няма да се обложи на територията на България, единствено когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, което в процесния случай не е било направено.

Органите по приходите приели и, че не се доказват обстоятелствата по чл. 7 от ЗДДС, поради което декларираните доставки от „БАЛ-ДИС“ ЕООД към „NORDFYNS AUTOGENBRUG“ - Д., „TREOMC APS.“ - Д., „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUN“ - Испания и „NORTHRIDGE LDA“ не могат да се квалифицират като ВОД, тъй като стоките, предмет на доставките не са били транспортирани от територията на страната, а са превозени директно от склада на „SALLING GROUP A/S“, находящ се в Д., както и въз основа на открити несъответствия в представените товарителници (за изпращач в приложените ЧМР са били записани дружествата, чуждестранни клиенти на „БАЛ-ДИС“ ЕООД („NORDFYNS AUTOGENBRUG“ - Д., „TREOMC APS.“ - Д., „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUN“ - Испания и „NORTHRIDGE LDA“ П.), а не самото ревизирано дружество. Също така е било установено, че в товарителниците към ВОД липсват задължителните реквизити, удостоверяващи дата на товарене на стоките, подпис на изпращача, подпис и печат на превозвача, място на товарене и разтоварване на стоките и др. На следващо място било установено, че получател по част от доставките е записано дружеството „DANGAARD GROUP AS“ Република Германия с разтоварен пункт „SCHLESWIGER SIR.103.24941 FLENSBURG, G.“, които данни не кореспондирали с данните за клиентите, отразени в продажни фактури.

В хода на ревизията органите по приходите заключили, че от извършените насрещни проверки на дружествата, посочени като превозвачи по ВОД - „НЕЙЧЕВИ ТРАНС“ ЕООД, „ТРАНСПОРТ ИНТЕРНАЦИОНАЛ ТРУП“ ЕООД, „ПЛАЖ 94“ ЕООД и „РГР ТРАНС“ ЕООД не се потвърждавало извършването на транспортни услуги за „БАЛ-ДИС“ ЕООД, тъй като всички дружества отричали да са имали търговски взаимоотношения с жалбоподателя или да са превозвали стоки за същия от територията на страната до територията на други държави членки на ЕС.

Също така от приходната администрация е било изискано и съдействие от Кралство Испания, с молба да бъдат събрани доказателства, във връзка с получаването й декларирането на доставките от „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“. Получен е бил отговор с информация, че испанското дружество се занимава с покупка и продажба на електронни материали в и извън Испания и ЕС. А в писмените обяснения на дружеството се твърдяло, че в процесния случай са налице тристранни операции, поради което и стоките не преминават през Испания, а директно отиват до немския търговец „DANGAARD“ като били приложени фактури и ЧМР, както за покупката на стоките, така и за тяхната последваща доставка към немското дружество, както и копия от банкови извлечения за извършени разплащания по доставките. Въпреки това след анализ на събраните доказателства органите по приходите приели, че в представените товарителници е записано, че транспортът на стоките започва от България и

приключва на територията на Германия.
На следващо място органите по приходите констатирали, че в хода на предходно ревизионно производство на „БАЛ-ДИС“ ЕООД, приключило с издаването на РД №Р-22221121004514-091-001 от 10.08.2022г. е било изпратено запитване до данъчната администрация на П. като в полученият отговор се установявало, че закупените от „NORTHRODGE LDA“ се доставят до складовете на компанията „EDGAR TRANSPORTI“ в Италия. А съгласно фактурите за продажби на „NORTHRODGE LDA“ негови клиенти са италиански дружества, поради което купувачът е отговорен за плащането на ДДС.
При така установеното от служителите на приходната администрация е прието, че на жалбоподателя не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 481 477.62 лв. за получените, вътреобщностни придобивания на стоки в общ размер на 2 407 388.12 лв. от доставчика „SALLING GROUP A/S“, Кралство Д. на осн. чл. 62, ал. 2 от ЗДДС. Прието е, че когато стоките, които подлежат на облагане като вътреобщностни придобивания, за които се приема, че са осъществени в страната, не пристигат в действителност и превозът им не завършва на територията на страната, не може да се счита, че за придобиванията възниква право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на ЗДДС. За дружеството не възниква право на приспадане на данъчен кредит за начисления ДДС по вътреобщностно придобиване дори и в случай, че докаже извършването на последваща облагаема доставка с място на изпълнение на територията на друга държава членка. Приели са, че в хода на ревизионното производство не са били ангажирани убедителни доказателства за реалното транспортиране на стоките от територията на Д. до Германия или Италия, както и че в процесният случай се касае за последователни доставки на стоки, за които е налице един вътреобщностен превоз. Също така органите на приходната администрация приели, че жалбоподателя следва да бъде квалифициран като междинен доставчик по смисъла на чл. 65а, ал. 2 от ЗДДС, както и че за него във връзка с извършените ВОП възниква задължение да се регистрира по реда и условията на германското и италианското законодателство за ВОП и/или общия ред, тъй като това ВОП е последвано и от доставка на стоката към дружества, установени в Германия и Италия, с място на изпълнение съответните държави. На последно място е прието, от страна на жалбоподателя не са били представени безспорни доказателства, че ВОП е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им.
При така констатираното от органите по приходите е издаден РА № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията, и М. В. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност за м. 03.2021г. в размер на 481 477.62

лв. и лихви за забава в размер на 72 927.05 лв. РА е връчен по електронен път на 29.10.2022г.
Същият е обжалван по административен път и с Решение № 73 от 16.01.2023г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, е потвърден Ревизионен акт РА № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022г. За да потвърди процесния ревизионен акт, административния орган приема, че доставки не могат да се квалифицират като ВОП, тъй като придобитите от жалбоподателя стоки не пристигат и превозът им не завършва на територията на страната, а същите са транспортирани директно от Д. към Италия и Германия, не приел, и че е налице тристранна операция по смисъла на ЗДДС. В решението си констатира, че правилно е приложена нормата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, като отбелязва, че за жалбоподателя няма да възникне задължение да начисли ДДС за вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС единствено ако докаже, че ВОП е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, но това обстоятелство не е било доказано.
По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода й материали, представени писмени доказателства от жалбоподателя, документи събрани по реда на Регламент ЕО № 1206 на Съвета от Р. Германия и Р. Италия.
За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Същата е приета по делото и не е оспорена от страните. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно, обективно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира.
Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното:
С жалбата се обжалва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 73 от 16.01.2023г. на зам. директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 17.01.2023г. Жалбата е подадена на 31.01.2023г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, поради следното:
Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022г. издаден от М. А. К. - началник на сектор, възложил ревизията и М. В. И. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., потвърден с Решение № 73 от 16.01.2023г. на зам. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за довнасяне по ЗДДС в размер на 481 477.62 лв. и лихви за забава в размер на 72 927.05 лв. за данъчен период м. март 2021г.
В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.
Заповедта за възлагане на № Р-22221121002698 от 10.05.2023г. е издадена от Р. Г. Я. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП-С., в качеството му на заместник на М. А. К., съгласно Заповед № РД-8422-288 от 07.02.2021г. на директора на ТД на НАП като издателят й, с оглед на заеманата длъжност, е сред органите компетентни да издават ЗВР, посочен в Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г. издадена от директора на ТД на НАП С.. Следователно заповедта за възлагане на ревизия, както и заповедите за изменение на заповедите за възлагане на ревизии са издадени от компетентен орган в кръга на правомощията, като съдържание отговарят на изискванията по чл. 113 от ДОПК, подписани са с електронен подпис на началник сектор в отдел „Ревизии“ в ТД на НАП С. – Р. Я./М. К.. Обжалвания РА е издаден от компетентни органи в ТД на НАП – С.. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, който е определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК. Ревизионен акт № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022г. е издаден от М. А. К. - орган възложил ревизията и М. В. И. - главен инспектор по приходите, определен за ръководител на ревизията, като издателите на ревизионният акт са разполагали с материална компетентност.
Заповедта за възлагане на ревизия и заповеди за изменение на ЗВР, съставения въз основа на ревизията Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени, чрез информационна система „Контрол“ като електронни документи, подписани с електронен подпис. Настоящата съдебна инстанция приема всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Заповеди за изменение на възложената ревизия, Ревизионен доклад и Ревизионен акт за

издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис (КЕП). Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В процесния случай Заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионния доклад и ревизионен акт са създадени като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.
Спазен е и срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5 - годишния срок.
На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА.
Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК. РД е съставен от ревизиращите органи на 14.02.2022г., в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РД съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 от ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите доказателства, на база на които

е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства. Спазен е и срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт. В хода на провелото се ревизионно производство е осигурено участието на жалбоподателя, като му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмени документи, а връчването на РД, РА и съответно решението, с което този ревизионен акт е потвърден, са извършени при спазването на процесуалните правила, предвидени в ДОПК.

В обобщение с оглед на изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

За материалната законосъобразност на акта, съдът съобрази следното:

Спорът между страните се свежда до данъчноправната квалификация на процесните доставки - дали жалбоподателят е участвал в тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС, или е придобиващо лице по вътреобщностни придобивания, облагаеми по реда на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС.

Съгласно чл. 15 от ЗДДС, тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия: т. 1 - регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ); т. 2 - стоките се транспортират директно от А до В; т. 3 - посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В и т.4 - придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

Съгласно нормата на чл. 17, ал. 3 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на стока от посредник в тристранна операция до придобиващ в тристранна операция е държавата членка, където придобиващият в тристранната операция е регистриран за целите на ДДС. Съгласно чл. 82, ал. 3 от ЗДДС, данъкът е изискуем от придобиващия при тристранна операция, осъществена при условията на чл. 15 от ЗДДС.

При недоказано изпълнение на условията за осъществяване на тристранна операция по силата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС е налице вътреобщностно придобиване (ВОП) с място на изпълнение на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. Ал. 3 от същия член предвижда, че алинея 2 не се прилага, когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им.

Съгласно чл. 62, ал. 4 от ЗДДС, ако вътреобщностното придобиване е обложено съгласно ал. 2 и впоследствие лицето докаже, че това вътреобщностно придобиване е обложено и в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, лицето коригира резултата от прилагането на ал. 2. С оглед на гореизложеното следва да бъде съобразено, че в тежест на доставчика на стоките (в случая - на посредника в тристранната операция) е да докаже, че са изпълнени условията, предвидени в разпоредбите на Общностното право и съответното национално законодателство, за да се гарантира правилното и ясно прилагане на съответните разпоредби за освобождаване от задължението за начисляване и да се предотврати всяка евентуална измама, избягване на данъци или злоупотреба. Съдът на Европейските общности приема, че при особени случаи, при които има основателни причини да се предполага, че в държавата членка по местоназначение може да не бъде платен ДДС за вътреобщностното придобиване, което съответства на посочената доставка, държавата членка, от която се изпращат или транспортират стоките, по принцип е длъжна да не допуска освобождаване в полза на доставчика на стоките и да го задължи впоследствие да внесе данъка, за да се избегне опасността сделката да остане изцяло необложена.
На следващо място нормата на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС предвижда, че независимо от ал. 2, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато са налице едновременно следните условия: т. 1 - посредникът в тристранна операция придобива стоките под идентификационния си номер по чл. 94, ал. 2; т. 2 - лицето по т. 1 осъществява последваща доставка на стоките до придобиващия в тристранната операция; т. 3 - лицето по т. 1 издаде фактура за доставката по т. 2, отговаряща на изискванията на чл. 114, в която посочи, че е посредник в тристранната операция и че данъкът по доставката се дължи от придобиващия в тристранната операция; т. 4 - лицето по т. 1 декларира доставката по т. 2 във VIES-декларацията за съответния данъчен период. А съгласно чл. 62, ал. 6 от ЗДДС документите, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 3, ал. 4 и ал. 5, и редът за извършване на корекцията по ал. 4 се определят с правилника за прилагане на закона.
Документите, удостоверяващи тези обстоятелства са уредени в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, във връзка с чл. 62, ал. 6 от ЗДДС. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от закона посредникът в тристранна операция следва да разполага със следните документи: т. 1 - фактура, издадена от прехвърлителя в тристранната операция, в която е посочен идентификационният номер по ДДС по чл. 94, ал. 2 от закона на посредника; т. 2 - фактура по чл. 79, ал. 2, т. 1, издадена от посредника в тристранната операция, в която е посочен ДДС номерът на придобиващия в тристранната операция, издаден от държавата членка, където стоките пристигат; т. 3 - VIES-декларация за съответния данъчен период, в

която е декларирана доставката, във връзка с която е издадена фактурата по т. 2; т. 4 - писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница.
Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС в случай че посредникът в тристранната операция не се снабди с документите по ал. 2 до изтичането на данъчния период, следващ данъчния период, през който данъкът за вътреобщностното придобиване по чл. 62, ал. 2 от закона би станал изискуем, се счита, че вътреобщностно придобиване е с място на изпълнение на територията на страната, данъкът за което става изискуем от посредника.
Разпоредбите на чл. 62, транспонират правилата на чл. 40 - чл. 42 от Директивата за ДДС, намиращи се в глава Втора „Място на вътреобщностно придобиване на стоки“ (Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 Ноември 2006г. относно общата система на данък добавената стойност (Директива 2006/112/ЕО)). Член 62, ал. 1 от ЗДДС възпроизвежда правилото на чл. 40 от Директивата. Чл. 41 от Директива 2006/112/ЕО въвежда правилото, че мястото на ВОП на стоките се счита, че се намира на територията на държавата - членка, която е издала данъчния идентификационен номер по ДДС, под който лицето, придобиващо стоките, е направило придобиването, освен ако това лице не установи, че ДДС е бил приложен в съответствие с чл. 40 (чл. 62, ал. 2 от ЗДДС). Изключение от посоченото правило е формулирано в чл. 42 от Директива 2006/112/ЕО, съобразно която член 41, алинея първа не се прилага и ДДС се счита за приложен за вътреобщностното придобиване на стоки в съответствие с член 40, когато са изпълнени следните условия: лицето, придобиващо стоките, установи, че е извършило вътреобщностно придобиване за целите на последваща доставка на територията на държавата-членка, идентифицирана в съответствие с член 40, за която лицето, за което е извършена доставката, е определено в съответствие с член 197 като платеца на ДДС („а“); лицето, придобиващо стоките, е удовлетворило задълженията, изложени в член 265 по отношение на представянето на извлечение за рекапитулация („б“). Разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС точно транспонира чл. 42 от Директива 2006/112 ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност.
Съгласно чл. 141 от Директива 2006/112/ЕО всяка държава-членка взема специални мерки, за да гарантира, че ДДС не се начислява върху вътреобщностните придобивания на стоки на нейна територия, извършени в съответствие с член 40, когато са изпълнени следните условия: а) придобиването на стоките се извършва от

данъчнозадължено лице, което не е установено в съответната държава-членка, а е идентифицирано за целите на ДДС в друга държава-членка; б) придобиването на стоките се извършва за целите на последващата доставка на тези стоки в съответната държава-членка от данъчнозадълженото лице, посочено в буква а); в) стоките, придобити по този начин от данъчнозадълженото лице, посочено в буква а), се изпращат или превозват директно от държава-членка, различна от тази, в която е идентифицирано за целите на ДДС, до лицето, за което то трябва да извърши последващата доставка; г) лицето, до което се извършва последващата доставка, е друго данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в съответната държава-членка; д) лицето, посочено в буква г), е определено в съответствие с член 197 като платец на дължимия ДДС върху доставката, извършена от данъчнозадълженото лице, което не е установено в държавата-членка, в която се дължи данъка. От своя страна, чл. 197 от Директива 2006/112/ЕО определя, че ДДС се дължи от лицето, на което се доставят стоките, когато са изпълнени следните условия: а) облагаемата сделка е доставка на стоки, извършена в съответствие с условията, предвидени в член 141; б) лицето, на което се доставят стоките, е друго данъчнозадължено лице, или данъчно незадължено юридическо лице, идентифицирано за целите на ДДС в държавата-членка, в която се извършва доставката; в) фактурата, издадена от данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка на лицето, на което са доставени стоките, се изготвя в съответствие с чл. 220 - чл. 236.

В обобщение чл. 141 от Директива 2006/112/ЕО въвежда мярка за опростяване на облагането на сделките, в които участват три данъчнозадължени лица, идентифицирани за целите на ДДС в три различни държави членки. В този конкретен случай на вътреобщностните придобивания, обикновено обозначавани с термина „тристранни операции“, дадена стока се доставя от данъчнозадължено лице А, идентифицирано за целите на ДДС в държава членка 1, на данъчнозадължено лице Б, идентифицирано за целите на ДДС в държава членка 2, което, на свой ред, доставя същата стока на данъчнозадължено лице В, идентифицирано за целите на ДДС в държава членка 3, като стоката директно се изпраща или превозва от държава членка 1 в държава членка 3.

С оглед на изложеното, за да е налице тристранна операция, следва да са налице кумулативно и четирите предпоставки по чл. 15 от ЗДДС. При липса на някоя от тези предпоставки извършените сделки не могат да бъдат определени като „тристранни“ и тогава следва да бъде преценено налице ли е вътрешнообщностно придобиване по смисъла на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС въз основа на документите по чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, следва да се изследват предпоставките на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС, т. е. налице ли е ВОП по смисъла на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС (Решение № 7273 от 12.06.2024г. на ВАС по адм. д. № 1410/2024г., Решение № 1655 от 20.02.2025г. на ВАС по адм. д. № 8135/2024г., Решение № 9176

от 6.10.2025г. на ВАС по адм. д. № 6126/2025г. и др.).
В случай, че по отношение на доставката са налице предпоставките на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС и съответно посредникът разполага с документите по чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, данъкът е дължим в държавата членка където стоките пристигат или завършва превозът им, съответно посредникът не дължи ДДС за извършените доставки.
Хипотеза на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС е приложима само когато лицето не разполага с изискуемите се документи, посочени в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС. За да се установи мястото на изпълнението на ВОП по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС посредникът в тристранната операция следва да разполага с изчерпателно изброени в чл. 9, ал. 2, т. 1 – т. 4 документи. Сред тях, освен фактури и VIES-декларация за съответния данъчен период, е предвидено и писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница.
От приложените по делото доказателства се установява, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС в Република България и процесните придобити стоки (телевизори -NOKIA 50" UHD TV, NOKIA 58" UHD TV, THOMSON 32" LED TV и THOMSON 40" общо 4915 бр., в т.ч.:) са от „SALLING GROUP A/S“ - дружество, регистрирано по ЗДДС в Кралство Д. по фактури с № [ЕГН] от 03.03.2021г.; с № [ЕГН] от 03.03.2021г., с № [ЕГН] от 23.03.2021г. и с № [ЕГН] от 26.03.2021г.
I. Стоките по фактури с № [ЕГН] от 03.03.2021г.; с № [ЕГН] от 03.03.2021г. и с № [ЕГН] от 26.03.2021г. са били предмет на последваща доставка от жалбоподателя към „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“- дружество, регистрирано по ЗДДС в Испания по фактури с № 154 от 02.03.2021г., с № 155 от 02.03.2021г., с 156 от 02.03.2021г., с № 157 от 02.03.2021г., с № 158 от 02.03.2021г., с № 164 от 25.03.2021г., с № 165 от 25.03.2021г., с № 166 от 25.03.2021г., с № 167 от 25.03.2021г. и с № 168 от 25.03.2021г. за телевизори марка NOKIA 5000A, 50" 4K SMART и марка NOKIA 5800A, 58" 4K SMART (на английски език фактури с № 8150, с № 8151, с № 8152, с № 8153, с № 8154, с № 8160, с № 8161, с № 8162, с № 8163 с № 8164). Стоките са предмет на последваща доставка на контрагента на „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ - краен получател – дружеството
„DANGAARD GROUP A/S“, Република Германия.
Към инвойс с № [ЕГН] от 03.03.2021г. и с № [ЕГН] от 03.03.2021г. по делото са

приложени потвърждения с дата 18.03.2022г. от F. Vinge, Kolding, D. - мениджър/упълномощен представител на „TREOMC APS“ с номер по ДДС DK 41554355, че стоките посочени по вид, количество и рег. на № МПС закупени от фирма „БАЛ-ДИС“ ЕООД и натоварени от адреса на фирма „SALLING GROUP A/S“, Д. са разтоварени в логистичния склад на фирма „TREOMC APS“ на адрес в Kokmose 2-6, 6000 Kolding, Д.. След което, видно от приложено Потвърждение с дата 18.03.2022г. се установява, че стоките са натоварени в склада на „TREOMC“ и са изпратени на адрес на фирмата „DANGAARD GROUP AS“, в Schieswiger Str. 103, 24941 Flensburg, G.. (дружеството на което „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ е препродало стоките и което е краен получател на същите). В допълнение на това, че стоките са предадени на дружеството в Германия са представени и Потвърждения с дата 21.03.2022г. от Sergi Pastalle Ruiz - собственик/упълномощен представител на „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ за получени стоки от „БАЛ-ДИС“ ЕООД по всяка фактура, издадена от жалбоподателя към „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ с маршрут от „TREOMC“, Kokmose 2-6, 6000, Kolding, Д. до фирма „DANGAARD‘, Schieswiger Strasse 103, 24941 Flensburg, Германия.

Представени са и документи за осъществен транспорт на стоките, а именно с камион с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] - на 03.03.2021г. от „SALLING GROUP A/S“ Д. до „TREOMC APS“ с адрес: Kokmose 2-6, 6000 Kolding, Д. и на 04.03.2021г. от „TREOMC“ до „DANGAARD GROUP“, Flensburg, 24941, G., Schieswiger str. 103, за което е издадена и фактура с № 106262 от 31.03.2021г.

Към инвойс № [ЕГН] от 26.03.2021г. с дата 18.03.2022г. от F. Vinge, Kolding, D. - мениджър/упълномощен представител на TREOMC APS, са приложени потвърждения, че стоките посочени по вид, количество и регистрационен № МПС закупени от фирма „БАЛ-ДИС“ ЕООД и натоварени от адреса на фирма „SALLING GROUP A/S“ Д. са разтоварени в склада на фирма „TREOMC APS“ на адрес в Kokmose 2-6, 6000 Kolding, Д.. След което видно от приложено Потвърждение с дата 18.03.2022г. се установява, че стоките са натоварени в склада на „TREOMC“ и са изпратени на адрес на фирмата „DANGAARD GROUP A/S“ в Schieswiger Str. 103, 24941 Flensburg, G. - краен получател на стоките. В допълнени на това, че стоките са предадени на дружеството в Германия са представени и Потвърждения с дата 21.03.2022г. от Sergi Pastalle Ruiz - собственик/упълномощен представител на „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ за получени стоки от „БАЛ-ДИС“ ЕООД по всяка фактура, издадена от жалбоподателя към CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“ с маршрут от TREOMC, Kokmose 2-

6, 6000, Kolding, Д. до фирма „DANGAARD“ в Schieswiger Strasse 103, 24941 Flensburg, Германия.
Представени са и документи за осъществен транспорт на стоките, а именно с камион с рег. № BD 58851 и ремарке с рег. № PT7283 - на 25.03.2021г. от „SALLING GROUP A/S“ - Д. до „TREOMC APS“ с адрес: Kokmose 2-6, 6000 Kolding, Д. и на 29.03.2021г. с камион с рег. № AL50935 и ремарке с рег. № PT7283 от „TREOMC“, до „DANGAARD GROUP“ в Flensburg, 24941, G., Schieswiger str. 103. Приложена е фактура, издадена от „TREOMC“ към „ГРИЙН-УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД с № 608 от 05.04.21г. за извършени превози, товарене и разтоварване, вкл. за рейсове: 10305, 10517, 10555, 10556, 10565, 10566, 10567 с общата стойност на фактурата 5.204.90 евро, както и приложено платежно нареждане за превод по инвойси № 554 и 608 от „ГРИЙН-УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД към „TREOMC APS“ от сметка на наредителя в „П. Б.“ към Aim. Brand Bank A/S, за сума 9,987.40 евро. От „ГРИЙН-УЕЙ ТРАНСПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издало фактура № 106262 от 31.03.2021г. към „БАЛ-Д.“
От приложените доказателства се установява, че стоките не са пристигнали на територията на България, а са транспортирани от Кралство Д., до Република Германия. Съдът с оглед представените потвърждения от F. Vinge, Kolding, D. - мениджър/упълномощен представител на TreOmc ApS намира, че стоките са били натоварени от адреса на фирма „SAILING GROUP AS“ Д. и са разтоварени в склада на фирма TREOMC APS на адрес в Kokmose 2-6, 6000 Kolding, Д. – логистичен център след което са натоварени от склада и са изпратени на адрес на крайният получател – „DANGAARD GROUP A/S“, в Schieswiger Str. 103, 24941 Flensburg, G., контрагент на „CENTRO COMERCIAL ESPECIALIZADO INDUUSTRIA TELECOMUNICACIONES SL“
Органите по приходите приемат, в процесният случай не е приложима разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗДДС, тъй като дружеството не разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, т. е. отсъства документ по чл. 9, ал. 1 от ППЗДДС, чрез който за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 3 от закона, вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от закона следва да разполага с документ, удостоверяващ, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в тази държава членка. В изр. 2 от същата норма е посочено, че този документ се издава от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им.
Съдът намира изводите на органите на приходите за неправилни, тъй като видно от представените по делото документи от Районен съд Фленсбург събрани по реда на Регламент ЕО № 1206 на Съвета, фактурите издадени от „CENTRO COMERCIAL

ESPECIALIZADO INDUSTRIA TELECOMUNICACIONES S.L“ към „DANGAARD GROUP A/S“ са налични и са отразени в декларация за ДДС (фактура с № VI21156, с № VI21161, с № VI21160, с № VI21162, с № VI21163, с № VI21222, с № VI21223, с № VI21224, с № VI21225, с № VI21226) като предмет на фактурите са същите телевизори, които дружеството жалбоподател е придобило от „SALLING GROUP A/S“, а именно марка NOKIA 5000A, 50" 4K SMART – 462 бр., 462 бр., 462 бр. 462 бр., 182 бр., и марка NOKIA 5800A, 58" 4K SMART-216 бр., 216 бр., 216 бр., 216 бр., 223 бр. или общо всичко 3 117 броя телевизори, т.е. вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали и „DANGAARD GROUP A/S“ е дружество, регистрирано по ЗДДС в Р. Германия.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорващото дружество разполага с всички изискуеми от разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС документи, а именно - фактури, издадени от прехвърлителите в тристранната операция, в които е посочен идентификационният номер по ДДС по чл. 94, ал. 2 от закона на посредника. От доставчика на жалбоподателя са издадени съответните фактури във връзка със спорните операции, транспортът на стоките до придобиващото лице (клиент) е осъществен, стоките са пристигнали на територията на съответната държава членка, в която е установено придобиващото лице както и че доставките са надлежно осчетоводени от страна на жалбоподателя. Налице е разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ЗДДС, поради, което чл. 62, ал. 2 не следва да се прилага, тъй като ревизираното дружество разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка – Р. Германия, където стоките са пристигнали и е завършил превозът им и следва да му бъде признато правото на ползване на данъчен кредит по фактури с № [ЕГН] от 03.03.2021г.; с № [ЕГН] от 03.03.2021г. и с № [ЕГН] от 26.03.2021г. издадени от „SALLING GROUP A/S“ в общ размер на 377 036.30 лв.

II. По отношение на стоките по фактура с № [ЕГН] от 23.03.2021г. телевизори – „THOMSON 32" LED TV“ и THOMSON 40" FHD TV“. По делото са приложени документи за последваща доставка от жалбоподателя към „NORTHRIDGE LDA“ - дружество, регистрирано по ЗДДС в П. по фактури с № 162 от 23.03.2021г. и с № 163 от 23.03.2021г. (на английски език фактури с № 8158 и с № 8159 от 23.0.2021г. с адрес за доставка - Edgar Transporti SRL c/o Northridge LDA, viale Alexandre Gustave Eiffel 100, Commercity - Modulo M35-36, 00148 R., Italy., Р. Италия, като е налице разминаване в място на сделката по фактурите - на български език е посочено Р. П.).

Към инвойс [ЕГН] от 23.03.2021г. са приложени и Потвърждения с дата 17.03.2022г. от F. Vinge, Kolding, D. - мениджър/упълномощен представител на „TREOMC APS“ за закупените стоки от фирма „БАЛ-ДИС“ ЕООД - натоварени от адреса на фирма „SAILING GROUP A/S“ разтоварени в склада на фирма „TREOMC APS“,

Кралство Д.. На следващо място видно от потвърждения от 18.03.2022 г., от F. Vinge доставените в склада стоки са натоварени и изпратени на адрес на фирма „EDGAR TRASPORTI SRL“, viale Alexandre Gustave Eiffel 100, 00148 R., Italy. Също така по делото са представени и Потвърждения от получателя на стоки, удостоверяващо ВОД или тристранна операция, с дата 14.03.2022г., от Felisberto Nobrega като собственик/ упълномощен представител на „NORTHRIDGE LDA, PT 51114454“ за получените стоки (посочени по вид, количество, рег. № МПС и на коя дата са разтоварени) на адреса на фирма „EDGAR TRASPORTI SRL“ в Р. Италия от „БАЛ-ДИС“ ЕООД, Р. България. От приложена разпечатка на маршрут на МПС се констатира, че е осъществен с рег. № ВМ 7639, за периода от 23.03.2021г. до 26.03.2021г. като на 23.03.2021г. МПС е било на адрес Kokmose 6, 6000 Kolding, D., а на 26.03.2021г. е пристигнал на адрес: Italy, 00148, R., Viale Alexandre Gustave Eiffel 100, с оглед на което се констатира, че потвърждението от представителя на „NORTHRIDGE LDA“ е с дата предшестваща датата за маршрута на ППС.
По делото са приложени и документи за поръчка с дата 23.03.2021г. (за доставка на стоки от „NORTHRIDGE LDA“, с посочен адрес на доставката: „EDGAR TRANSPORTI S.R.L.“ c/o Northridge LDA, viale Alexandre Gustave Eiffel, 100, 00148 RM Commercity Isola M35-36, Mr. Daniele Di Giuliano за стоки 1 188 бр. THOMSON 32“ 32HE5606 SMART TV x 155 евро и поръчка с дата 23.03.2021г. за същият адрес на 12 бр. THOMSON 32“ SMART TV x 155 евро и 600 бр. THOMSON 40“ SMART TV x 205 евро. По делото не са представени документи придобиването на стоките да е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали
На следващо място в съдебно заседание са представен фактури с № FT 21/62 от 01.04.2021г. и с № FT 21/65 от 01.04.2021г. на португалски език ведно с превод на български език с предмет телевизори – „THOMSON 32“ смарт и THOMSON 40" смарт TV“ с получател дружеството „BUSINEES 2003 SRL” Via Falerina km.7800, Viterbo, 01032 Fabrica di R. VT, Italy с регистрация по ЗДДС IT03064320249. Въз основа на тях е събрана информация по реда на Регламент ЕО № 1206 на Съвета като от представените документи от първоинстанционен съд – [населено място] се установява, че в доклада на финансовата полиция от 03 март 2025г. при извършена проверка е констатирано, че „дружеството „BUSINEES 2003 SRL“ не съществува в [населено място] ди Рома и макар да съществува формално, не е открито на посочените места на местонахождение“ като за законен представител на дружеството е било посочено лице с имена Ф. Б.. От актуалната база данни на Търговската камера се установявало наличие на обезпечителен запор по смисъла на чл. 321 от НПК разпоредени от съдията по предварителното разследване на Съда на Н. инфериоре от дата 06.05.2024г. върху 100 процента от дружествените дялове на „BUSINEES 2003 SRL“ притежавани от Ф. Б.. В Определението за налагане на мерки за процесуална принуда засягащи личността и на обезпечителни мерки върху имуществото с № 5112/2019 R.G.N.R и с № 2257/R.G.G.I.P. е посочено: „….това

мащабно разследване установило криминална дейност в големи размери, основаваща се на цяла организация, състояща се от няколко лица, с логистична база с разклонения на няколко места в Италия, дори в чужбина, ръководена от днешните разследвани лица със специфична цел да извършва основно, но не само данъчни престъпления, посредством управление и контрол на група дружества без реална и организационна структура и оперативен капацитет, с единствена цел да издава и използва фактури за несъществуващи операции…….. и въз основа на чл. 321 от НПК, 322 ter от НК, 12 bis от Законодателен указ № 74/2000, 19 и 53 от законодателен указ № 231/2000“ в т. 21 е посочено: „във връзка с престъпления по глава № 1350 разпорежда: а) спрямо „BUSINEES 2003 SRL“ директен запор на печалбата от престъпленията, съответстващи на сумата от 951 399.03 евро; б) спрямо Мастелоне С., Д. Б. М., Манганели В., Буонайуто Л., Л. Даниелевалерио, Чибели К., Б. М., Раимонди М., П. М. и Б. Ф. запор на равностойността на движимо имущество, движими ценности или недвижимо имущество, с които разследваните лица разполагат до размера на печалбата от престъпленията на стойност 951 399.03 евро“. От страна на италианските власти не са представени документи, с които да се установява, че контрагентът „BUSINEES 2003 SRL“ е начислил в дневниците си за покупки и в СД по ДДС, горепосочените фактури издадени от доставчика „NORTHRIDGE LDA“, съдържаща информация за стойността им и начислен ДДС върху тях.

При така установеното съдът намира, че органите на приходната администрация правилно са констатирали, че „БАЛ-ДИС“ ЕООД не разполага с документ от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им – Р. Италия, а именно, че данъкът е начислен в тази държава членка на ЕС. Не налице нормата на чл. 62, ал. 3 от ЗДДС, поради което е приложима разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС независимо, че стоките не пристигат на територията на Р. България и правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 104 441.32 лева по фактура с № [ЕГН] от 23.03.2021г. за придобити стоки от дружеството „SALLING GROUP A/S“.

С оглед на гореизложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че допълнително установените задължения в РА по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 475 573.13 лв. и определените лихви в размер на 72 927.05 лв., потвърдени с Решението на директора на ОДОП, следва да бъдат изменени, като бъдат намалени в общ размер на 104 441.32 лв. като лихвата за просрочие на главницата в размер на 104 441.32 лв. за данък върху добавената стойност е в размер на 16 015.61 лв., която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 15.04.2021г. до 18.10.2022г., съобразена с декларациите по данъчни периоди, чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

При този изход на спора, съдът определя като частично основателни взаимните

насрещни претенции на страните за сторените разноски, за присъждане на адвокатско възнаграждение и на юрисконсултско възнаграждение, но съразмерно на направеното с настоящото решение изменение на размерите на данъчните задължения, в посока намаляването им за главница и лихви като ответната страна има право да получи разноски за отхвърлената част на жалбата.
Жалбоподателят претендира разноски, които е сторил и доказал, както следва: държавна такса в размер на 50 лв., 1 513.60 лв. възнаграждение на вещо лице по назначена съдебно-икономическа експертиза; 1 080 лв. възнаграждение на вещо лице по назначена допълнителна съдебно-икономическа експертиза; 4.80 лв. по квитанция за копирани документи от административното дело и 24 000 лева с ДДС - адвокатско възнаграждение, съгл. предоставен договор за правна услуга, фактура с № 1143 от 10.07.2024г. и преводно нареждане. С оглед уважената част на жалбата (78.04 % от материалния интерес – главници и лихви към 18.10.2022г.), в полза на дружеството следва да се определят дължими разноски в размер на 10 633.03 евро. (20 796.41 лв.)
Заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно като на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В чл. 37 от ЗПП се сочи, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според разпоредбата на чл. 24 изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела с материален интерес възнаграждението за една инстанция е от 130 до 450 лв. С оглед материалния интерес на спора, както и фактическа и правна сложност на същия, съдът намира, че на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер от по 400 лева, но съобразно отхвърлената част от жалбата - (21.96 % от материалния интерес – главници и лихви към 18.10.2022г.), съдът следва да определи дължими разноски за ответника в размер на 44.91 евро (87.84 лева).
Така мотивиран, Административен съд София-град, 79 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „БАЛ-ДИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4 представлявано от управителя И. Г., Ревизионен акт № Р-22221121002698-091-001 от 18.10.2022 г. издаден от М. А. К. -

възложил ревизията и М. В. И. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 73 от 16.01.2023г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта, с която на „БАЛ-ДИС“ ЕООД е установено допълнително задължение за данък добавена стойност за сумата над 104 441.32 лв. до пълния размер 475 573.13 лв. – главница и лихва над 16 015.61 лв. до пълния размер от 72 927.05 лв. - изчислена към 18.10.2022г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „БАЛ-ДИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4 представлявано от управителя И. Г. направените по делото разноски в размер на 10 633.03 евро.

ОСЪЖДА „БАЛ-ДИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4 представлявано от управителя И. Г. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите разноски в размер на 44.91 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.